

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ก. คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในการอ้างอิง โดยระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.สี. (บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗, ที.สี. (ไทย) ๙/๒๗๖/๙๗ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรคปาลิ ภาษาบาลี เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ และสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค ภาษาไทย เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙

อักษรย่อพระวินัยปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๑	ที.สี. (ไทย)	= วินัยปิฎก สุตตวิมังค์ มหาวิมังค์ (ภาษาไทย)

อักษรย่อพระสุตตันตปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๙	ที.สี. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค (ภาษาไทย)
๑๐	ที.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
	ที.ม. (บาลี)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (บาลี)
๑๑	ที.ปา. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)
๑๒	ม.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปิณณาสก์ (ภาษาไทย)
๑๔	ม.อุ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุปริปิณณาสก์ (ภาษาไทย)
๑๕	ส.ส. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค (ภาษาไทย)
๑๖	ส.นิ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย นิทานวรรค (ภาษาไทย)
๑๗	ส.ข. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย ขันธวารวรรค (ภาษาไทย)
๑๘	ส.สพ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค (ภาษาไทย)
๑๙	อง.เอก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต (ภาษาไทย)
๒๑	อง.จตุกก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต (ภาษาไทย)
๒๓	อง.นวก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย นวกนิบาต (ภาษาไทย)
๒๕	ขุ.ธ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)
	ขุ.ธ. (บาลี)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมปทปาลิ (ภาษาบาลี)

๒๗ ขุ.อิติ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	อิติวุตตกะ	(ภาษาไทย)
๒๘ ขุ.ม. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	มหานิเทศ	(ภาษาไทย)
๓๑ ขุ.ป. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ปฏิสัมภิตามรรค	(ภาษาไทย)

อักษรย่อคัมภีร์พระอภิธรรมปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์	
๓๔ อภิ.สง. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	ธรรมสังคณี (ภาษาไทย)
๓๕ อภิ.วิ. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	วิภังค์ (ภาษาไทย)
๓๗ อภิ.ป. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	บุคคลบัญญัติ (ภาษาไทย)

ข. คำย่อเกี่ยวกับคัมภีร์อรรถกถา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และภาษาไทย ใช้ฉบับพระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล ชุด ๙๑ เล่ม ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๔ รูปแบบการอ้างอิงจะขึ้นต้นด้วยอักษรย่อชื่อคัมภีร์แล้วตามด้วย เล่ม/ข้อ/หน้า ตัวอย่าง ที.สี.อ. (บาลี) ๑/๑๓/๒๐. หมายถึง ทีฆนิกาย สุมังคลวิลาสินี สิลขันธวรรค อรรถกถา เล่มที่ ๑ ข้อ ๑๓ หน้า ๒๐ และ ที.สี.อ. (ไทย) ๑/๒๕๕/๑๐๗. หมายถึง ทีฆนิกาย สุมังคลวิลาสินี สิลขันธวรรค อรรถกถา เล่มที่ ๑ ข้อ ๒๕๕ หน้า ๑๐๗ เป็นต้น กรณีที่อรรถกถาเล่มใดไม่มีเลขข้อ รูปแบบการอ้างอิงจะขึ้นต้นด้วยอักษรย่อชื่อคัมภีร์แล้วตามด้วย เล่ม/หน้า ตัวอย่าง อภิ.สง.อ. (บาลี) ๑/๑๗๒ หมายถึง อภิธรรมปิฎก ธรรมสังคณี อรรถกถา เล่มที่ ๑ หน้า ๑๗๒ หากคัมภีร์มีจำนวนเล่มเดียว จะใช้วิธีการอ้าง ข้อ/หน้า ตัวอย่าง ขุ.ม.อ. (บาลี) ๒/๔. หมายถึง ขุททกนิกาย สหุทธมปปุชโชติกา มหานิเทศ อรรถกถา ข้อ ๒ หน้า ๔ เป็นต้น

อักษรย่อคัมภีร์อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

อง.สตตค.อ. (ไทย)	=	อังคุตตรนิกาย	มโนรธปุรณี	ฉกกนิบาต อรรถกถา	(ภาษาบาลี)
------------------	---	---------------	------------	------------------	------------

อักษรย่อคัมภีร์อรรถกถาพระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง.อ. (บาลี)	=	อภิธรรมปิฎก	อรรถกถาสาลินี	ธรรมสังคณีอรรถกถา	(ภาษาบาลี)
อภิ.วิ.อ. (บาลี)	=	อภิธรรมปิฎก	วิภังค	สมโมหวิโนทนีอรรถกถา	(ภาษาบาลี)

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เล่มที่	เล่ม	ภาค	ตอน	คำย่อ	ชื่ออรรถกถา
๑	-	๒	-	ที.มหา.อ. (ไทย)	สุมังคลวิลาสินี มหาวรรคอรรถกถา

๒๓	๓	๒	-	ม.ม.อ.	(ไทย)	ปัญญาสุทนี	อุปรีพัฒนาสภอรรณกา
๓๔	๑	๓	-	อง.ต.ก.อ.	(ไทย)	มโนรณปุณณ	ตทนบาตอรรณกา
๓๗	๔	-	-	อง.จตตก.อ.	(ไทย)	มโนรณปุณณ	สัตตทนบาตอรรณกา

ค. ค่ายอเกยวกับคัมภรฎกา

วทยาพนธบับนั้ใชฎกาภาษาบาลลบับมหาจุฬาลงกรณราชวทยาลั้ รุปแบบการอั้งองจะขนันตันดว้ยอักขรยอชอคัมภรฎแล้วตามดว้ย เล่ม/ชอ/หนา ตวอยาง ที.ม.ฎกา (บาลล) ๑/๓/๕ หมายถึง ทีฆนิกาย นลตถปปกาสนล มหาวคคฎกา เล่มที่ ๑ ชอ ๓ หนา ๕ บางคัมภรฎมจนวนเล่มเดยวใชวธการอั้ง ชอ/หนา ตวอยาง วชร.ฎกา (บาลล) ๕/๒๓. หมายถึง วชรพุทธฎกา ชอ ๕ หนา ๒๓ เป้นต้น บางกรณล้ ที.ส.ฎกา (บาลล) ๔๐๔ หมายถึง ทีฆนิกาย สลขณธวคคฎกา หนา ๔๐๔ เป้นต้น

ฎกาปรณวเสส

วสุทธ.ฎกา (บาลล) = ปรมตถมณชสา วสุทธมคคมหาฎกา

(ภาษาบาลล)